

- בשלוש וחצי חזרתי לת"א בדרך לשם ובחזרה היו לי שיחות ממושכות עם יבנאלי. הוא מציע לגייס חקלאים. אחרים (קושניר, הרציון) לפעול בפיתוח הנגב. הוא רוצה לעזור. זה נראה לי.

4.2.50

ירדתי בבוקר לסבריא.

5.2.50, יום א' יח' שבט

הבוקר שלג (בסבריא!) . ההרים במזרח ובמערב מכוסים שלג.

טלפן משה שמורגנטוי כבר סידר בעזרת מוריס וגרין פגישה עם סרומן ואציסון ליום ששי, 10 בפברוארי (!) הוא (משה) רוצה להפנות השיחה לנושא אחר. ראובן יבוא לחיפה לחת לי הפרטים. יצאתי לחיפה אה"צ. הדרך והסדות מכוסים שלג, והשלג (י) ממשיך לרד. דבר כזה עוד לא ראיתי בארץ מיום עלותי ועד היום הזה. הגיפ הסלווה אוחנו נחקע בסביבת כפר כנא ולא יכל למוש ממקומו.

הגענו לזמן בכל זאת, רק יגאל שהיה צריך לפגוש אותנו על יד שער יגור

אחר קצת.

המשמר עמד וחיכה לנו - והמסדר והטכס נחקיימו לפי התכנית למרות הקור

והשלג.

דיברתי על הים כמפתח לבטחון ולעצמאות. השלג אינו פוסק.

ממסדר חיל הים נסענו למלון, בו נפגשתי עם ראובן, סדי ואבא אבן. מתברר

שסעיתי בהבנת הטליפון של משה. הפגישה נקבעה ליום 10 בח"ז לא אתי והשנים
(כלומר טרומן ואציסון) אלא לשנים - כלומר מורי וגרין - עם הנשיא. ונגולה
אבן מלבי.

טלגרפתי למורגנטוי (העתק לאילח) שלפני אפריל לא אוכל לזוז מהארץ,
ולכן ידברו השנים עם הנשיא על מה שיש לדבר: ירושלים, זיון הערבים, נשק לישראל
ושלום עם מצרים.

5' ראובן גם מסר על פרטי השיחה עם עבה"י: באו רק פוזי אל מלקי וסמיר.
הם הביאו החלטת הממשלה הירדנית, כי מוכנים לתת לנו זכות שימוש בבנייני הר-
הצופים וגישה - בחנאי שהר הצופים יהיה תחת סוברניות עבה"י, מוכנים גם לתת
לנו גישה לכוהל המערבי. דורשים השכונות הערביות. דיין "הודה" להם על
"נדיבותם", אבל הסביר בבהירות שזהו קץ השיחות אם לא ישנו עמדתם: הר הצופים
הוא שלנו, ואין אנו מעוניינים בגישה לכוהל המערבי, אלא בסוברניות על הרובע
היהודי בעיר העתיקה, ואנו נכונים לתת חמורתו או פיצויים מיוחדים או שטח מתאים
בשור.

הם ביקשו שניהם, ואמרו שאין החלטת ממשלתם המלה האחרונה. צריכים להודיע
על פגישה שניה בעוד ימים אחדים.

אבן יוצא מחר לגנף.

השלג מוסיף לרדת.

טלפנתי לפולה שנסיעתי לווינגטון בסלה ושמחר אשוב לסבריא.